

Naslov: Izmišljen svet v peskovniku

Naklada: 25.010,00

Avtor: Barbara Gavez Volčjak

Površina/Trajanje: 326,67

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: POROČILO

Gesla: LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR, DANILO TRSTENJAK, UROŠ KAURIN

Lutkovna kritika

Izmišljen svet v peskovniku

Kako zorijo ježevci, Lutkovno gledališče Maribor**Barbara Gavez Volčjak**

Iz kratkih zgodb o živalih, pa čeprav jih kritiki cenijo in stroka nagradi, najbrž ni lahko oblikovati scenarija za lutkovno predstavo. Če so te zgodbe povrhu vsega še zavezane nonsens poetiki, torej niso prvenstveno namenjene razlagi sveta, pa je učinkovita dramatizacija še toliko pomembnejša.

Kratke zgodbice, zbrane v knjigi Petra Svetine *Kako zorijo ježevci*, so pravzaprav bolj duhoviti prizori, ki temeljijo na besednih igrar in otroških razlagah preprostih pojavov. Večinoma so sestavljeni iz kratkih dialogov med naslovnim junakom, ježevcem Helgejem, in katero drugo živaljo. Te so v nasprotju s standardnimi pravljicnimi junaki nekoliko bolj eksotične: podlasec, lenivca, mungo, gorilež, golob, galeb, močerad, oposum in druga bitja že sama po sebi zbujajo otroško radovednost, ker tvorijo drugačen imaginarij kot kakšni zajci, lisice, miši in podobne domače zverinice. Če dobijo ob tej vsebinski "tujosti" še bolj ali manj fantazijsko vizualno podobo, ne nujno skladno z resnično, začnejo

nastopati kot dramske figure nekega izmišljenega sveta.

V tem svetu je seveda marsikaj mogoče, domišljija ima prosto pot. Klasično pripoved o nekem dogodku nadomesti niz prizorov, izhajajočih iz pisne predloge, ki pa jih je bilo za potrebe dramatizacije treba nekako oživiti, verbalni komponenti dodati vizualno kot nosilko dogajanja. Lutkam pri tem priskočijo na pomoč igralci, ki so glede na vsakokratni položaj lahko animatorji, pripovedovalci, tudi scenski rekviziti. Ob togih lutkah, ki same ne premorejo veliko gibljivih delov, prav gibanje igralcev vdihne predstavi potrebno dinamiko. Lahkotna džezovska glasba ustvarja pravi zvočni kuliso, medtem ko je osrednji scenski element uprizoritve velik peskovnik, simbol otroške igre in kreativnosti.

Sodeč po odzivih publike, je ustvarjalcem predstave sicer uspelo ujeti duha Svetinovega besedila, besedne igre dovoljkrat dosežejo namen. Vendar je uprizoritev postavila v ospredje tiste prizore, kjer je bila dramatizacija preprostejša, ker je že v osnovi v ospredju dogajanje, ne pa izmenjava misli. S tem je Svetinovo delo dobilo novo dimenzijo in zaživel v drugem mediju, toda rahla okrnitev izvirne širine in jezikovnega bogastva je bila neizbežna. Kot rečeno, vrzel zapolnjuje fizična aktivnost igralcev, zato je zanimivo opazovati, kako se lahko različne umetnostne zvrsti med seboj uspešno dopolnjujejo.